

Teraz izbę tam wydzielono,
drewniane rzeczy w niej zgromadzono.
Robili je ludzie różnych zawodów,
mieli do tego tysiąc powodów.

Część rzeczy w kuchni ma zastosowanie,
pozostałe w polu są używane.
Przy wejściu do sali zerknij na daszek,
na którym siada niejeden ptaszek.

Cieśle go obmyśliłi w głowach,
podtrzymali drewno w skowach.
Jesteś już blisko Skarbu swojego,
Policz nogi, nie pomył się, kolego.

Przy tym budynku wielkie drzewa rosną
i nie są one zwykłą miękką sosną.
Rzeźbiarz z nich robi, co będzie chciał,
żeby każdy z nas coś z tego miał.

Policz je – to ostatnie Twe zadanie,
wynik wpisz obok, mój miły Panie.
Za salą zaułek drwala jest ukryty,
poszukaj go, a staniesz przed nim jak wryty.

Gdy przejdziesz bramę, skup się, mój drogi,
pomaszuj skronie i rozprostuj nogi.
Rozwiąż zadanie skomplikowane,
dodaj na trasie liczby zebrane.

Pomnóż ich sumę przez liczbę dwa,
ku zachodowi odmierz kroki lwa.
Ruszaj dalej i się nie ociągaj,
Skarb czeka, rękę po niego wyciągaj.

Na pamiątkę Twojej wyprawy
zostaw w księdze ślad swój klawy.
Spisz wrażenia z trasy srogiej
i w rzemiosła dawne mnogiej.

Daj odpocząć stopom Twym,
dostarcz bodziec zmysłom swym.
Już nie zważaj na rozkazy,
Ścieżką Zmysłów przejdź trzy razy.

miejsce na skarb

Jeśli nie znalazłeś Skarbu prosimy o zgłoszenie tego
do Opiekuna Wyprawy lub do Koordynatora Programu!
Na innej Wyprawie Skarb na pewno jest!

Opiekun Wyprawy:

Stowarzyszenie Przyjaciół Borkowic
tel. 884 617 066

Konsultacje: Krzysztof Szustka – trener Questingu

Projekt graficzny: QUINCY digital studio • www.quincy.pl

Rysunki: Renata Durda-Tyszkiewicz

www.borkowice.com.pl

www.wyprawyodkrywcow.pl

ocwip.pl

Opolskie Centrum Wspierania Inicjatyw Pozarządowych

FIO

FUNDUSZ INICJATYW
OBYWATELSKICH

Projekt współfinansowany przez Opolskie Centrum Wspierania
Inicjatyw Pozarządowych w ramach Programu Operacyjnego
Fundusz Inicjatyw Obywatelskich.

Quest

– Wyprawa Odkrywców

„Dawne zawody drewniane
w Borkowicach”

GDZIE TO JEST?

Borkowice – Wioska Drewna – znajduje się niedaleko Kluczborka, w północnej części województwa opolskiego. Można tu dojechać pociągiem z Opola do Kluczborka, wysiadając na stacji Borkowice, a także samochodem drogą nr 45 z Opola w kierunku Kluczborka, przejeżdżając przez Bazany, jak i drogą nr 42, mijając po drodze Czaple Stare i Bogacicę. Poszukiwania Skarbu należy rozpocząć przy świetlicy wiejskiej w Borkowicach.

TEMATYKA

Wyprawa prowadzi przez Wioskę Drewna, zapoznając jej uczestników z dawnymi zawodami związanymi z obróbką i wykorzystaniem drewna. Przedstawia charakter poszczególnych rzemiosł oraz odkrywa ich tajemnice.

JAK SZUKAĆ SKARBU?

W trakcie wyprawy należy uważnie szukać liczbowych wskazówek, które należy wpisać w puste kratki. Odkryte liczby będą skarbem do ukrytego Skarbu.

Czas przejścia: 30 minut

Witamy Cię w Borkowicach, naszej pięknej wiosce,
poddaj się tu przygodzie i wszelkiej beztroście.
To Wioska Drewna, słynna w całym regionie,
Tu wiedzę o drzewach i tradycji wchłoniesz.

Wyprawę zacznij przy wiejskiej świetlicy,
stojącej od lat przy Leśnej ulicy.
Spójrz na budynek pięknie odnowiony,
przez naszych ojców w trudzie wzniesiony.

Kiedys do szkoły każdy tu chodził,
niejeden w drewnie coś sobie wymodził.
Niektórym ta pasja do dziś pozostała
i ich zawodem do dziś się ostała.

Nasza Wyprawa opowie o ludziach,
co z drewna od wieków wytwarzają cuda.
Na rogu krzyż drewniany niebo wskazuje,
snycerskie mistrzostwo ludziom ukazuje.

Nasz snycerz sztukę zdobienia przedmiotów
po lekcjach u Stwosza tworzyć był gotów.
W olchę stojącą wbił narzędzia nowe
i dzieło ludowe w mig było gotowe.

Policz karby na krzyżu wyciosane ładnie,
wpisz je tuż obok w kratyczkę dokładnie.
Ruszaj więc hen na „drewnianą” przygodę,
a Pan w czerni dalszą wskaże Ci drogę.

Po prawej stronie remiza się znajduje,
która Cię drewnianą wieżą oczaruje.
Przed wiekiem cieśle ją tutaj stawiali
i drewna na nią nie żalowali.

Dokładnie deskami ją otulili
i impregnatem sumiennie pokryli.
Podejdź do niej i przyjrzyj się fest,
wpisz cyfrę, która tu dwa razy jest.

Wracaj na drogę, w prawo się skieruj
i w dalszą trasę żwawo maszeruj.
W domu z podkową, na środku podwórza
dzieło kołodzieja z muru się wynurza.

Niegdyś stelmach, teraz kołodziejem zwany,
naprawiał tu wozy w sposób niezrównany.
Drewno przycinał, gotował, nagiął,
koło z dzwon składał pocziwina.

Policz szprychy w jego środeczku,
a do Skarbu się zbliżysz koteczku.
Teraz w dalszą podróż wyruszaj wędrowcze,
gdy dotrzesz do celu, to sobie odpocznieś.

Kilka kroków dalej wikliniarz urzędował,
ogromną plantację wikliny pielęgnował.
Rosła Purpurowa i Amerykanka,
oraz Migdałowa i Konopianka.

Ich pędy gotował dla koloru czerwonego,
a moczył w moczarkach dla śnieżnobiałego.
Na wiosnę wikliniarz pędy w stawach stawiał,
a gdy dojrzały, wtedy je wyławiał.

Całą plantację w jeden sezon zmiótł,
bajeczne sprzęty z tej wikliny plótł.
Naczynia, meble i płoty na miarę,
teraz zostało tylko koszy parę.

W oddali żółta kapliczka migoce,
skrywa tajemnice w swoich wnętrzach pomroce.
Zanim jednak odkryjesz jej sekrety,
pomóż drwalowi znaleźć cud-kobiety.

Drwala napotkasz na drodze swojej,
a on pomoże w wyprawie Twojej.
Przeczytaj uważnie, co drwala trapi,
Pomyśl, policz i wskazówkę zapisz.

Przejdź teraz przez pasy i wróć do kapliczki,
odkryj jej liczne sekretne tajemniczki.
Jan Nepomucen palmę dzierży w dłoni,
tajemnic spowiedzi świętej ciągle broni.

Ręce rzeźbiarza drewno wydrążyły,
z bezkształtnej bryły piękno wydobyły
spowiedników patrona zacnego,
w Borkowickiej kapliczce czczonego.

Gdzie teraz? Na wschód swe oczy zwróć,
na znaną Ci starą drogę wróć.
Z lewej strony najdłuższy płot się znajduje,
naprzeciw niego bednarz urzęduje.

Drewniane klepki skrupulatnie składa,
by je złączyć – żelazną obręcz nakłada.
Duże i małe beczki, wiadra sprawia,
każdy tu kadzie i balie zamawia.

Toczą ludzie beczki i beczułki,
idź więc i Ty w tamte zaułki.
Przed rondem niech Cię zebra pokieruje.
Pan w czerni w salę tutaj się wpatruje.

Sala wiejska przed Tobą wielka,
tańcowała w niej niejedna Elka.
Niegdyś siedzibą gminy była,
Bibliotekę i klub też gościła.